

Proti povodním:
další etapa
stavby začala

strana 2

V Jeseníkách
běhají vlci
a další šelmy

strana 2

Obrovské pravěké pohřebiště fungovalo tisíce let

Foto: Michal Foltá

Tři a půl tisíce let bylo využíváno pohřebiště, kam své zemřelé ukládali lidé šesti různých pravěkých kultur. Aktuální nálezy z části pohřebiště, využívané lidmi Nitranské kultury na počátku doby bronzové, nadchly archeology. Současně před nálezem ale kladou nové otázky. V pohřebních jamách se totiž setkali s doklady velmi neobvyklých praktik.

Pravěkou nekropolí a části obytné zástavby zkoumali pracovníci Archeologického centra Olomouc od loňského roku. Jedná se o výzkum před stavbou tříkilometrového úseku obchvatu na D35 mezi Olomoucí a Křelovem. Podle odborníků tady bývalo mimořádně rozsáhlé pohřebiště, které začali budovat lidé na sklonku doby kamenné v polovině 3. tisíciletí před naším letopočtem a používali jej až do čast

Velkomoravské říše v 9. století. I když se kultury a lidé střídali, v krajině byly pohřební mohyly pořád zřetelné. Nově přichozí společnosti pohřbívaly své zemřelé do stejné lokality. Nenarušovaly přitom starší hroby, ale vytvořily v jejich blízkosti nové. „Mohyly pak byly v krajině patrné určitě až do 19. století, kdy je při intenzivním zemědělském využití zničila hluboká orba,“ vysvětlila archeo-

ložka Vendula Vránová. Výsledky rozsáhlého výzkumu budou teprve postupně zveřejňovány, archeology teď čeká náročné zpracování zjištěných faktů a jejich interpretace. Každopádně se ale potvrdilo, že oblast Olomouce byla od pravěku mimořádně přitažlivá a lákavá a využívaly ji všechny předcházející lidské společnosti a kultury. ■ mf

Více na straně 3

Oprava barokního skvostu začíná. Může trvat až tři roky

Nejslavnější olomoucká památka, barokní sloup Nejsvětější Trojice, se 8. dubna skrývá pod lešením. Sochy mají poškozený povrch, tmely z minulých oprav jsou vydrolené, místy jsou praskliny. O návrat památky do dobré kondice se postará akademický sochař René Tikal a jeho tým. Podle smlouvy může náročná rekonstrukce této prvotřídní památky trvat až 990 dní! Jak atraktivní památku město lidem nahradí?

Akademický sochař a restaurátor René Tikal byl vybrán jako vítěz vypsáné veřejné zakázky. „Podmínkou účasti v soutěži bylo, že práce provede restaurátor s příslušným povolením Ministerstva kultury, který má dostatek zkušeností s rozsahem, skladbou a komplexností podobných památek. Na výběru se podílela i širší komise, ve které měli zastoupení odborníci z Národního památkového ústavu a odboru památkové péče Olomouckého kraje,“ popisuje specifika zakázky náměstek primátora Miloslava Tichý.

„Trojice je unikátní památkou, těším se na ni a vážím si toho, že se mohu podílet na prodloužení její životnosti pro další generace,“ komentuje projekt akademický sochař René Tikal. Práce bude náročná a leckteré detaily se mohou objevit teprve v jejím průběhu. „Restaurátorských zásahů bude celá řada a jakých, to budeme moci stanovit až po postavení lešení,“ popisuje. Jeho plány totiž zatím vycházejí z průzkumu a návrhu odborných prací restaurátora Petra Gläsera, který před dvěma lety záměry vypracoval. Povrch památky tehdy detailně nasnímá i dron. S náročnou opravou začíná tým Reného Tikala v dubnu a na lešení okolo dominanty Horního náměstí stráví s přestávkami téměř tři stavební sezony. Původně se mluvilo o vu sezónách. Podle mluvčí olomouckého magistrátu Radky Štěd-

ré se ale jedná o maximální možnou délku opravy, ve skutečnosti může být kratší.

Sloup, který v centru Olomouce budoval olomoucký kamenický mistr Václav Render a na jehož sochařské výzdobě se podíleli přední lokální umělci té doby, je prvotřídním turistickým magnetem. V průvodcích a bedekrech bývá uváděn na prvním místě. Jezdí se na něj podívat nejen tuzemští či polští turisté, ale i množství návštěvníků z Číny, Japonska a dalších vzdálených destinací. Teď bude tento magnet oplocen jako staveniště. „Na oplocení nebo v jeho blízkosti se tak budeme snažit ukázat fotografie a informace tematicky spojené s opravovaným monументem,“ nastínil náměstek primátora Viktor Tichák.

Lešení začne po obvodu barokního sloupu vyrůstat postupně od 8. dubna. Obnova jedinečného sloupu vyjde na 30 milionů korun, přičemž 85 procent z celkových způsobitelných výdajů pokryje dotace z ITI Olomoucké aglomerace. ■ mf

Foto: Ondraness

Velikonoční zoo s rekordem

strana 3

November 2nd vyhráli Album roku!

strana 7

BK Redstone je v předkole play-off

strana 10

Dealeři zásobovali drogami i mladistvé dívky

Minulý týden zadržela policie dva drogové dealery. První, 25letý muž, zatčený v Tovačově, se distribuce marihuany a pervitinu dopouštěl od října až do zadržení, přičemž zásoboval i mladistvou dívku. Podobně na tom je 29letý muž, zadržený v Přerově. Mezi jeho zákazníky odebrávacími pervitin byla i 17letá dívka. ■

Sbírka potravin pomůže lidem v nouzi

Tradiční charitativní akce - Sběrka potravin se odehraje v sobotu 13. dubna ve všech větších supermarketech v Olomouckém kraji. Sběrka podpoří kvalitními potravinami lidi, kteří se ocitli v těžké životní situaci. Zákazníci mohou zakoupit trvanlivou potravinu navíc a tu pak darovat u pokladny dobrovolníkům v zelených zástěrách. ■

Chystá se sčítání dopravy

Ředitelství silnic a dálnic ČR připravuje celorepublikové sčítání dopravy. Pětiletý cyklus sčítání provozu na dálniční a silniční síti probíhá od roku 1980, data o intenzitě dopravy pak pomáhají například k upřesnění dopravních předpovědí. Na seznamu je 8850 sčítacích úseků. Výsledky budou zveřejněny na www.rsd.cz. ■

Radní schválili zásadní změnu dopravy. Na Palackého bude pěší zóna

Palackého, Litovelská, třída Míru. Trojice navazujících ulic, tvořící páteřní městskou komunikaci mezi centrem města a Neředínem, čekají klíčové změny v dopravě. Radní schválili rekonstrukci stávající tramvajové trati procházející ulicemi a zároveň i změnu vzhledu a profilu ulic. Část Palackého od zubní polikliniky k náměstí Národních hrdinů plánují změnit v pěší zónu.

Radní chtějí využít plánovanou rekonstrukci dosluhující tramvajové trati k zásadní přeměně

celých uličních profilů. „Zklidnění dopravy, bezpečnější přechody, zvýhodnění cyklistů a chodců, vybudování cyklostezek po obou stranách vozovek, rozšíření chodníků, výsadba stromořadí v některých částech ulic, přeložky zastávek MHD a regionální dopravy,“ okomentoval rozhodnutí náměstek primátora Tomáš Pejpek. Podle něj zaplatí město za projekt necelých 900 milionů korun.

Územní studie, která slouží jako podklad k projektu, prošla při-

pomínkovaním různých úřadů i veřejnosti. Radní plánují, že bude pro běžnou dopravu zaslepena Palackého ulice a automobily jedoucí směrem z centra nebo od tržnice na Neředín budou muset volit trasu kolem zimáku po Legionářů, Hynaisově, Wellnerově a teprve zde najedou na Palackého. Opačnou cestou se musejí vydat v protisměru. Otázkou je, zda tato změna nezpůsobí kolaps už tak přetížené křižovatky Legionářů, Hynaisova a Studená (u Billy). Náměstek Pejpek tvrdí, že situaci vyřeší plánovaný kruhový objezd.

V prostoru od náměstí Hrdinů k zubní poliklinice na Palackého má vzniknout pěší zóna s posezením, zahrádkami a vodním prvkem. Klidovou částí budou projíždět tramvaje, ale i autobusy městské a regionální dopravy. Ty budou mít zastávky přeloženy z třídy Míru k Čechovým sadům. U zastávky MHD Nádraží-město vyrostou retardéry s dlouhými vyvýšenými plochami, aby se cestující bezpečněji dostali k tramvajím. Projekční práce by měly začít příští rok, hotovo chce mít vedení města do konce tohoto desetiletí. ■ pv

Foto: olomouc.eu

Na kraji Olomouce bylo v pravěku mimořádně rušno. Archeology překvapily nové raritní nálezy

Foto: Michal Foltá

Nálezy na budoucím staveništi obchvatu překvapily i samotné archeology. Ti sice očekávali podle předchozích zkušeností i podle geofyzikálního průzkumu zajímavé nálezy, jejich množství je ale překvapivě vysoké.

„Lokalita je poměrně unikátní z hlediska počtu kultur, které tento pohřební areál využívali. Bylo jich šest. Nově přichází díky mohylám poznali, že se jedná o nějaké výjimečné kultovní místo, a proto sem i oni začali pohřbívat své mrtvé,“ dodává Vendula Vránová. To ovšem není jediná rarita, na niž archeologové narazili. V pohřebišti Nitranské kultury, které odhalili nyní jako poslední část před začátkem stavebních prací, našli na-

příklad lebky ženy, na niž někdo provedl trepanaci, tedy vyvrtání otvoru do hlavy. Ačkoliv se otevření lebky provádělo před 4000 let pouze ostrým pazourkem, pacientka zákrok přežila, protože okraje vyvrtaného otvoru v lebce jsou zhojené.

Dalším ojedinělým jevem, se kterým se zde setkali, je vícefázový rituál pohřbívání. „Kosti nejsou v anatomické poloze, nejsou ale ani nijak polámané nebo násilím oddělené. Máme takovou pracovní hypotézu, že místo prvního uložení jedince, který zemřel, mohlo být jiné než hrobová jáma, v níž pak spočinul definitivně. Případně to mohlo být tak, že jámu, v níž byl zemřelý pohřben, nezasypali hlínou, počkali, dokud nezetlejí měkké tká-

ně, a poté pietně narušili ostatky a přeskládali kosti,“ doplnil antropolog Lukáš Šín. Tento postup byl pravděpodobně součástí nějakého specifického pohřebního ritu, který provázal zemřelého na cestě ze světa živých do světa po smrti. Rysem typickým pro tuto kulturu doby bronzové je pak pohřbívání ženských a mužských koster v odlišné poloze vůči světovým stranám.

V hrobech našli archeologové poměrně malé množství keramiky a milodary, například měděné šperky, zejména typické náramky ve tvaru vrbového listu, prstýnky, kostěná šidla, jehly či pazourkové hroty šípů, zemřelí měli u sebe i skleněné korálky. Vědci budou

nyní vyhodnocovat bohaté nálezy. „Raritní způsob nakládání s ostatky bude předmětem dalšího bádání,“ dodala Vendula Vránová.

V prvním dubnovém týdnu opustí archeologové naleziště a vystřídají je stavební stroje. Obchvat by měl být pak dokončen a předán do užívání v roce 2026. ■ mf

Oční klinika získala přístroj na domácí měření nitroočního tlaku

Lidem se zeleným zákalem hrozí až úplné oslepnutí. Důležité je pro ně proto také pravidelné měření nitroočního tlaku pro správnou léčbu. Díky daru Nadace prof. Vejvodského získala Oční klinika FN Olomouc přístroj iCare Home 2 pro domácí monitoraci tlaku. Nadace zakoupila přístroj za zhruba 140 tisíc korun.

„Přesné a průběžné měření nitroočního tlaku je u pacientů s glaukomem nesmírně důležité. Hodnoty naměřené při návštěvě lékaře či hospitalizaci však nemusejí být úplně vypovídající, protože hrozí jejich zkresení. U nitroočního, stejně jako třeba u krevního tlaku totiž hraje roli aktuální rozpoložení a stav vyšetřovaného člověka,“ popisuje přednostka Oční kliniky FN Olomouc MUDr. Klára Marešová, Ph.D., FEBO. Nový přístroj, který budeme zájemcům z řad našich pacientů zapůjčovat k domácímu užítí, díky snadné manipulaci umožňuje průběžné měření několikrát za den v různých situacích, například po probuzení, jídle či fyzické aktivitě. Naměřené údaje je pak možné při kontrole z přístroje snadno stáhnout a rychle a spolehlivě zjistit, jestli se třeba stav pacienta nezhoršuje a není potřeba na něj reagovat.“ Přednostka kliniky nový přístroj převzala v březnu od výkonné

Foto: FNOL

ředitelky Nadace prof. Vejvodského Dagmar Sýkorové.

Nový přístroj iCare Home 2 už začal poskytovat pomoc pacientům, medikům i lékařům. Ti se na něm nejprve museli zaškolení. Nové vybavení pomůže podle Kláry Marešové úspěšněji léčit pacienty a zvyšuje šance na zachování zraku.

Nadace každý rok poskytuje podobné dary olomoucké lékařské fakultě a oční klinice. Za dobu své činnosti darovala klinice vybavení v hodnotě přesahující šest milionů korun.

Tímto způsobem navazuje na práci profesora Václava Vejvodského, jehož jméno nese. ■ ve

Velikonoční zoo se letos radovala z rekordní návštěvnosti

Nejen jarní počasí přivedlo do Zoo Olomouc dvojnásobek návštěvníků oproti loňskému roku. Tato mimořádná návštěvnost s sebou ovšem nesla i dobře známé problémy s parkováním v okolí Svatého Kopečka.

Od čtvrtečního prázdninového dne do zahrady zavítalo celkem 16 874 lidí, přičemž v roce 2023 to bylo, s přihlédnutím k méně vlnnému počasí, 8 831. Nejvíce lidí letos přišlo v sobotu, kdy branou do areálu zoo prošlo celkem 5199 návštěvníků. „Svátečně vyzdobený areál, první komentovaná krmení, ukázková práce předlen, Velikonoční stezka i fotostanoviště potěšily malé i velké,“ uvedl Pavel Javůrek. O zábavu a zpestření programu se letos staral historický spolek Kirri, v sobotu navíc byly v areálu zahrady také předleny s kolovraty. O ukázky jejich práce byl velký zájem zejména ze strany dětských návštěvníků.

Zážitek z velikonoční zoo kazil jen problém s parkováním. Kapacita parkovacích míst v této výletníky oblíbené části Olomouce není dostatečná k tomu, aby umožnila pojmout veškerá auta, která sem míří. „Zoo proto doporučuje využívat posílených spojů městské hromadné dopravy,“ dodává tisková mluvčí Iveta Gronská. ■ pv

Foto: Zoo Olomouc

Do Blues Aperitivu se hlásí třicet kapel z pěti zemí

Finále soutěžní postupové přehlídky Blues Aperitiv se letos uskuteční v sobotu 13. dubna od 19 hodin ve velkém sále šumperského domu kultury. Pořadatelé garantují třem kapelám, které vybere porota či diváci ze sedmi finalistů, postup na dvacátý osmý ročník festivalu Blues Alive. Ten se uskuteční od 14. do 16. listopadu. ■

Hnojivo teklo ulicemi i kanály v Radslavicích

Nepříjemný zážitek mají obyvatelé Radslavic na Přerovsku. O víkendu se tam v zatáčce převrátila vlečka s chemikáliemi. Spadly z ní kontejnery plné hnojiva, kterého se následně asi tisíc litrů vyliho na ulici a do kanalizace. Na místě zasahovala speciální jednotka hasičů, událost se obešla bez zranění lidí. ■

Místo dětských domovů jednotlivé domy

Olomoucký kraj pracuje na transformaci dětských domovů. Záměrem je dostat děti z velkých budov do menších objektů, kde se budou cítit víc jako doma. První fáze plánu počítá s tím, že kraj nejprve pořídí tři menší nemovitosti a postupně dokoupí dalších sedm. Od novinky si slibuje lepší péči o děti i jejich snadnější začlenění do společnosti. ■

Odcházení s potleskem

Matouš Pelikán, právník a zastupitel

Moderní Olomouc má všelijaká prvenství, ačkoliv k ní novodobě dějiny nebyly vždy úplně fér; má nejvyšší chrámovou věž na Moravě, nejstarší tramvajovou dopravu na Moravě, první pravidelnou autobusovou dopravu na Moravě, první úspěšně provedenou transplantaci na světě, první veřejný let na nedřinském letišti a pár dalších prvenství. Má ovšem i jednu osobnost, kterou lze nazvat rekordmanem. Zatímco se na radnici střídaly koaliční městské rady a měnili primátoři, udržoval pozoruhodnou kontinuitu od porevolučních časů po 33 let

jeden konkrétní člověk - tajemník magistrátu Jan Večeř.

Prvním úředníkem demokratického samosprávného úřadu se stal vlastně hned na počátku, kdy to vůbec bylo možné - v roce 1991, v době, kdy se staré komunistické městské národní výbory definitivně změnily v plnohodnotné samosprávné orgány, v městské úřady či v případě statutárního města Olomouce v magistrát. Předtím byl aktivní v listopadových dnech 1989 v rámci Občanského fóra. Dá se říct, že v jeho osobě tak byla po celou dobu bez ohledu na osoby primátorů, proměny Poslanecké sněmovny a střídání vlády udržena kontinuita od zlo-

mového roku 1989 až doposud. Ta pozoruhodná třiatřicetiletá éra se teď chýlí ke konci. K poslednímu dubnu totiž Jan Večeř odchází z funkce. Anž bychom si ho na tomto místě museli nějak idealizovat (sám otevřeně poukazuje na některé své omyly), určitě to je osobnost, která se zapsala do dějin Olomouce.

V čem se jeho vazba na listopad 1989 projevovala? Jak sám zdůrazňuje, vždy byl oddaným zastáncem zastupitelské demokracie. Respektoval volby a cítil právo zvolených zástupců veřejnosti spravovat město a nést za to odpovědnost; v této souvislosti zastupitele opakovaně podporoval, aby se nedali nalomit různými nesmyslnými pokyny nevolených státních úředníků z ministerstev. Současně ovšem trval i na odborné kvalitě pracovníků magistrátu, zejména ve vedoucích postech, dával jim záměrně velkou volnost a nechával z nich vyrůstat osobnosti a individuality. To pak sice mohlo občas vést k odborným sporům, ve výsledku to ale bylo obvykle ve prospěch města. Při jednáních městských rad bylo patrné, že svou strategii zvolil dobře - radniční odborníci nebyli zvyklí slepě kývnout na každý nápad politiků a pokud šlo o chybu, dokázali to na rovinu říct a podložit argumenty. Myslím si, že tak má fungovat dobrá městská samospráva, která se diametrálně liší právě od oněch poslušných národních výborů z časů bývalého režimu.

Když se na poslední schůzi zastupitelstva loučil s přítomnými, vyprovázeli ho dlouhý potlesk vestoje. Tleskali zastupitelé z koaličních i opozičních stran i úředníci, kteří v sále zastupitelstva byli. Rekl bych, že i to je doklad o výjimečnosti jedné pozoruhodné úřednické kariéry. A taky si troufám říct, že svému nástupci nechává tajemník Jan Večeř laťku hodně vysoko. ■

Konec přírodních zákonů, všemu vládne rovnost či sociální konstrukt

Radim Kašpar, ředitel Okresní hospodářské komory Olomouc

V nedávné době jsem se hned dvakrát, diplomaticky řečeno, trochu rozzlobil. Podruhé to bylo, když nový majitel libereckého fotbalového klubu (podnikatel - majitel sítě soukromých škol) Ondřej Kania prohlásil tezi, která je podle mě platná a které se bohužel čím dál více jako společnost odcizujeme: „V přírodě nic není fér. Dnešní boj za rovnost všeho vychází z nebiologické premisy, že něco jako rovnost existuje...“ Ihned se na tento výrok vrhli všichni pokrokaři se svými stesky, jak si mysleli, že je naše společnost dále, že nejde poměřovat kulturní a společenské normy biologií atp. Bohužel, svědky tohoto trendu jsme v Evropě již nějaký ten pátek. Obhájci plat-

ných tezí jsou označováni za zpátečníky či dokonce burany, noví a lépe smýšlející jsou naopak ti, kteří vidí svět správně. Bohužel se asi máme natolik dobře, že si ono dobro nárokujeme, považujeme ho za samozřejmé, a to vše ideálně bez dřiny a potu. Asi totiž znovu chceme: „Každý podle svých schopností, každému podle jeho potřeb“. Pro mě je to velmi smutné konstatování reality.

Poprvé mě však vytočil „projev“ jakési režisérky (omlouvám se, údajně je moc talentovaná, ale nemůžu rozumět všemu) u příležitosti předávání Českých lvů. Už je to sice skoro měsíc, přesto se k tomu chci vrátit a volně to navazuje na výše uvedené. Kdo to náhodou nezaznamenal, paní, která je ve svých letech čerstvou absolventkou FAMU, si postěžovala: „Je mi 37 let, moje vaječní-

ky stárnou.“ A dále pokračovala ve svém „poselství“. Já si tedy vážím všech žen. A role matky je bezesporu pořádně náročná, a všechna čest všem maminkám, které zvládají péči o dítě, rodinu, domácnost i práci. Tohle feministické a vlastně taky rádoby rovnostářské fňukání, jdoucí proti přirozeným zákonům, se mi ale příčí... Každý at si zvolí svou cestu, každý at se postará, nastaví si to, jak potřebuje, zvolí si priority. Já si také nestěžuji, že se musím majoritně starat například o ekonomický chod rodiny, řešit „chlapské role“. Na druhou stranu dělám maximum pro to, abych byl dobrý táta, abych se věnoval své dceři co nejvíce, abych své ženě pomáhal, když je potřeba. Taky někdy není jednoduché vše skloubit, snažit se být ideálním tátou v nelehké době, ale prostě neřvu, že jsem neotpravuji tím národ. Jak si to udělám, tak to mám.

A když jsem na úvod zmiňoval tu biologii, prostě za mě je přirozené, že žena (když může a chce), má děti, má nějaké za mě více typicky ženské role, povinnosti atp. Chlap zas naopak více mužské role a povinnosti. Od toho je muž mužem, žena ženou. Tak to je, to je přirozené. A to rozhodně nevylučuje to, že ženy mohou být extrémně úspěšné v byznysu či kdekoli jinde, kde chtějí. V příležitostech si máme být v rovni (byť samozřejmě biologicky máme nějaké předpoklady či limity - každý unikátní). Pokud to chce někdo jinak, at si to nastaví, no problem. Ale dělat z žen více chlapy a z mužů více ženy, to jde prostě proti, je to nepřirozené... a vidíme, v době blahobytu, kam tyhle skvělé a některými zmiňované kulturní a společenské normy spějí - často se bohužel mění ve zhovadilosti. A ne, rozhodně nejsem neandrtálec a netvrdím, že kulturní a společenské normy nemají smysl - to jen, aby mi někdo nechtěl něco demagogicky podsunout. ■

VŠE PRO VAŠE GRILOVÁNÍ NAJDETE V GLOBUSU

VYBERTE SI ZE ŠIROKÉHO SORTIMENTU

www.globus.cz

- maso a uzenářské výrobky z Řeznictví Globus
- křupavé pečivo od pekařů z Globusu
- čerstvé ryby, sýry, zelenina
- koření, dresingy, omáčky
- alko a nealko nápoje
- grily a příslušenství

Lidé mohou pojmenovat kromaňonku z Mladečských jeskyní

Zemřela zhruba před 31 000 let, její zbytky našli v roce 1881, ale dodnes nemá pravěká žena pocházející z doby kamenné jméno. To se nyní rozhodli změnit radní z Mladče, kde kosterní pozůstatky sedmnáctileté dívky objevili archeologové v místních jeskyních. Jedná se o jeden z nejstarších nálezů ve střední Evropě.

„Například známý ledovcový muž z Tyrol dostal podle místa nálezů přezdívku Ötzi. Přišlo nám líto, že naše sličná předchůdkyně je taková anonymní. Tak jsme uvítali nápad mladečských radních, že by bylo dobré uspořádat anketu mezi veřejností o dívčino jméno,“ uvedl Karel Drbal ze Správy jeskyní ČR. Návrhy mohou lidé posílat do konce dubna na email Mladečských jeskyní mladec@ca-

ves.cz nebo je psát na facebookový profil. Tam už se nyní hromadí stovky nápadů, jak dívku pojmenovat. Mezi návrhy jednoznačně vedou ty, které se vztahují k místu nálezů - Mladěna, Mlada, Mladivka, Mladea. „Já bych dívku nazvala Mlada. Je to jméno příhodné a krásné. A pro tuto dívku jako stvořeně,“ napsala Marta Matušková. Jeskyňáři vyberou zhruba deset jmen a o těch nechají hlasovat ve webových anketě.

Podobu sedmnáctileté ženy, která před 31 tisíci lety za doby kamenné pobývala na území dnešního Olomoucka, naznačil před pár lety společný projekt brazilských a českých vědců. Lidskou lebku, kterou v Mladečských jeskyních u Litvle na Olomoucku objevil v roce 1881 rakousko-uherský

archeolog Josef Szombathy, hlouběji prozkoumal tým odborníků. Cicero Moraes z Brazílie digitálně vytvořil forenzní rekonstrukci podoby obličeje ženy z pravěku. „Nejprve se předpokládalo, že jde o lebku dospělého muže. Pozdější studie, které porovnávaly charakteristiky jiných fosilií nalezených na místě, ale odhalily, že jde ve skutečnosti o lebku ženy, která zemřela ve věku kolem 17 let před 31 000 lety,“ přiblížil Karel Drbal, který se na rekonstrukci mladečské lebky podílel za českou stranu. Složitý labyrint puklinových chodeb a domů Mladečské jeskyně vytvořila příroda ve vápencovém vrchu Třesín. Jsou bohatě zdobeny krápníky a sintrovými náteky, zároveň jde o největší a nejstarší pohřebiště kromaňonského člověka ve střední

Evropě. Za rok objevení podzemních prostor se považuje 1826, elektricky osvětlené jsou od roku 1911. V jeskyních jsou malebná zákoutí, kde se vedle starých krápníků tvoří i nová výzdoba. Mezi nejkrásnější a téměř neporušené části patří Chrám přírody nebo Panenská jeskyně. Dominantou a symbolem podzemního systému je přes dva metry vysoký stalagmit Mumie. Světově proslulou archeologickou lokalitou je Dóm mrtvých se zbytky ohniště a kostí pravěkých zvířat a rekonstrukcí dávného pohřebního rituálu. Celkem mají jeskyně chodby délku 1 250 metrů a 92 schodů. O možnostech prohlídky 400metrové návštěvnícké trasy se lze více dozvědět na webu mladec-ske.caves.cz či na facebook.com/mladecskjeskyne. ■ pv

Foto: archiv Mladečských jeskyní

Autobus na přání? Kraj chce modernizovat veřejnou dopravu s pomocí umělé inteligence

Posunout organizaci veřejné dopravy do 21. století se chystá i díky moderním technologiím Olomoucký kraj. Jednoduše řečeno jde o to, že by do hůře dostupných částí regionu nejezdily velké autobusy v předem daných a ne všem vyhovujících časech, ale cestující by vozily mikrobusy, které by jízdní řád přizpůsobily jejich potřebám.

„Pokud se to povede, půjde o jednu z největších změn ve veřejné dopravě Olomouckého kraje. Zatím proběhlo první jednání a představení projektu veřejné dopravy, který už v některých oblastech funguje. Nechali jsme si zpracovat studii, zda by se takový systém hodil i pro náš kraj. Pokud ano, rádi bychom ho realizovali,“ uvedl Josef Suchánek, hejtmán Olomouckého kraje.

Služba nabízí řadu výhod - lepší dostupnost pro lidi v odlehklých částech regionu nebo nižší náklady na provoz. Velké a často i poloprázdné autobusy s pevnými trasami by totiž mohly vystřídat menší a úspornější mikrobusy s dynamickými trasami. Současně systém umožňuje zpřístupnit veřejnou dopravu lidem s pohybovým omezením a zajistit jejich dopravu na místo dle potřeby. Lidé by si je objednali například přes aplikaci v mobilním telefonu. Dominik Janík z platformy Citya, která operativní dopravu zkouší v českých městech, vysvětluje, že dopravní potřeby lidí se změnily. A kvůli tomu je třeba zvolit i nové nástroje. „Zvykli jsme si, že vytáhneme z kapsy mobil, objednáme si jídlo a do hodiny ho máme doma. Čím

dál více lidé cítí podobnou potřebu i u dopravy, a ne jen té individuální, ale i hromadné. Abychom lidem vyšli vstříc, je potřeba do veřejné dopravy vpustit umělou inteligenci a nechat ji více řídit algoritmy méně zkrslými dojmy lidí,“ vysvětluje Janík.

Integrovaný dopravní systém Olomouckého kraje (IDSOK) pokrývá svými 131 tarifními zónami všech 402 obcí na území Olomouckého kraje. V roce 2022 IDSOK evidoval v linkových autobusech, vlacích a vozidlech MHD téměř 58 milionů přepravených cestujících. ■ pv

Foto: Citya

Poslední středisko na Moravě. Na Pradědu se stále lyžuje

Zatímco teploty v nížinách atakují 20 stupňů a skiareály v Jeseníkách i Beskydech už před týdnem zavřely, v lyžařském centru Praděd leží metrová sněhová pokrývka a přes noc tu rtuť teploměru klesá k nule. Ideální podmínky panují pro sjezdové lyžaře a udržuje se i část běžeckých tratí.

i běžeckého lyžování od konce října do konce dubna. Vhodné podmínky zde najdou jak začátečníci, tak také pokročilí lyžaři. Nejvýše položené středisko v ČR leží na severních svazích Petrových kamenů a Vysoké hole v nadmořské výšce 1 235-1 445 metrů nad mořem. ■ pv

„Sezona potrvá až do konce dubna. Sjezdovky jsou upraveny, všechny vleky jezdí,“ uvedli provozovatelé skiareálu na sociálních sítích. Milovníci běžeckého lyžování mohou vyrazit do stopy mezi Ovčárnou a Švýcárnou a dojedou i na vrchol Pradědu.

Lyžařský areál Praděd, nazývaný „moravským ledovcem“, láká především svými přírodními krásami a vynikajícími sněhovými podmínkami. Okolní terény uspokojí příznivce sjezdového

Foto: resortpraded.cz

Přerované budou znovu vybírat projekty, které zkrášlí město

Občané Přerova se mohou již potřetí zapojit do takzvaného participativního rozpočtu, v rámci kterého se připraví drobné projekty za půldruhého milionu korun. Vzhledem k tomu, že radní rozdělují veřejné peníze ve výši takřka 1,3 miliardy, je to směšná částka, ale na druhou stranu lepší něco než nic. Loni lidé odhlasovali, že se vybuduje kuličková dráha, fit stezka, květinový záhon na jednom z náměstí a před domy obětí nacismu se osadí kameny zmizelých.

„Počítáme s tím, že návrhy od občanů se budou přijímat od 2. května do 30. června. V průběhu prázdnin bude probíhat kontrola formální správnosti a realizovatelnosti. Ve středu 4. září by pak došlo ke zveřejnění návrhů

a od tohoto data až do 4. října budou moci Přerované hlasovat pro projekt, který se jim líbí. V říjnu zveřejníme vítězné návrhy,“ prozradil plánovaný harmonogram vedoucí odboru rozvoje města Pavel Gala. Stejně jako v minulých letech je na tuto akci vyčleněna částka ve výši milionu a půl, přičemž na jeden projekt může jít maximálně 500 tisíc korun. A záleží pak bude na hlasujících, zda budou podpořeny tři větší projekty, nebo více menších.

Návrhy musejí být takzvané „hmatatelné“, čili nejde mezi ně zařadit třeba koncert nebo podporu nějaké akce. A také systém hlasování bude stejný jako v předchozím roce - využita bude plat-

forma Munipolis, kde budou mít Přerované možnost dát kladné hlasy těm projektům, které chtějí podpořit, a naopak záporné hlasy návrhům, které jim nejsou blízké.

Loni lidé vybírali z třidvaceti návrhů. Do hlasování se zapojilo 1 440 respondentů, nejvíce hlasujících bylo z věkové kategorie 25 až 44 let.

Kuličková dráha s tunely, mosty a nadjezdy - za 400 tisíc korun - je atraktivní a originální volnočasová aktivita pro rodiny s dětmi, která nabídne hodně zábavy za málo peněz, přitom nejsou potřeba žádné sportovní pomůcky ani speciální oblečení, pouze pytlík s kuličkami. Druhý nápad, který nezapadl, je Fit stezka, která bude součástí Naučné stezky Přerovským luhem. Je na ni vyhrazeno 490 tisíc korun a je propojením běhu, cvičení a vzdělávání na čerstvém vzduchu pro celou rodinu. Nezbytnou součástí stezky jsou informační tabule, včetně uvedených zajímavostí a hádanek pro děti. Třetí příčku za půl milionu korun obsadil nápad osadit květinami Žerotínovo náměstí. Středovou část plochy budou zdobit trvalky a letničky, prostor dotvoří také nové lavičky. Do čtveřice vítězných návrhů se dostaly i kameny zmizelých, které budou umístěny na Žerotínově náměstí a v jeho okolí, kde před válkou žila početná židovská komunita. Jedná se o dlažební kostky s mosazným povrchem vsazené do chodníku před domy obětí holocaustu. Kameny zmizelých mají přijít na 100 tisíc korun. ■ pv

Foto: Pixabay

INZERCE

OMEGA
centrum sportu a zdraví

**DARUJTE
RELAX A POHYB
DARUJTE ČLENSTVÍ
V OMEGAKLUBU**

Salmův palác – příběh největšího světského sídla v Olomouci

Martin Novotný

Existují jména, která jako Olomoučané běžně vyslovujeme, když si domlouváme schůzky na historických olomouckých náměstích. Některá znějí trochu cizí, exoticky, jiná docela česky. Ne, nemám teď na mysli jména z antické mytologie, která nesou postavy z jednotlivých barokních kašen. Když mluvíme o centru města, domlouváme si tam schůzky či říkáme, kde se co nachází (restaurace, obchod, instituce či firma), kam někdo chodí do práce, běžně operujeme s názvy Hauenschildův, Petrášův, Salmův či Edelmannův palác. Jako s něčím samozřejmým a notoricky známým, jako bychom nositele těchto jmen znali. Co však o nich víme doopravdy?

Budova, o které budeme psát dnes, se z dosavadní množiny olomouckých paláců i z okruhu jejich zakladatelů, kterými jsme se dosud zabývali, vymyká hned v dvojnásobném ohledu. Předně jde o palác zdaleka největší, pokud jde o půdorys i podlahovou plochu, zá-

roveň však jej nevybudoval jen tak ledajaký měšťan. Jakkoliv někteří z cizích olomouckých měšťanů, stavitelů paláců na zdejších hlavních náměstích, si za své věrné služby vysloužili dokonce povýšení do šlechtického stavu, stavitel Salmova paláce hrabě Julius Salm žádná takové povýšení mezi nobilitu nepotřeboval. Kořeny jeho rodu sahají až do devátého století, rodové jméno je původně geograficky svázáno s Belgií a Lucemburskem, odkud pocházeli jeho první nositelé. Jméno Salm se však nedělo pouze po mužské linii, rod se postupně rozdělil do řady větví a jedna z nich, Salm-Neuburg, ovládala hojné majetky i na Moravě a v Čechách. Již dědeček Julius Salm I. byl jmenován moravským zemským hejtmánem (Landeshauptmann von Mähren), tedy nejvyšším úředníkem na moravském území (tradice úřadu se datuje již od 13. století). Julius II. se vyznamenal za třicetileté války mj. tím, že uhájil hrad Tovačov před Švédy. Za věrné služby císařům Ferdinandu II. a Ferdinandu III. byl patřičně odměněn. Jméno jeho rodu bylo

zminěno prvním z uvedených císařů dokonce v Obnoveném zřízení zemském mezi privilegovanými rody. Salm se postupně stává nejvyšším moravským sudím, aby nakonec zakotvil ve vrcholné úřednické pozici moravského zemského hejtmána. Hojný majetek Salmů na Moravě rozmnožuje právě o reprezentativní rodový palác v Olomouci. Julius Salm zároveň patřil k posledním hodnostářům, kteří preferovali v letitém souboji o postavení hlavního města Moravy Olomouc vůči Brnu. Do Olomouce nakrátko také vrátil sídlo soudu. Právě s koncem jeho éry Olomouc, výrazně oslabená ničivými důsledky třicetileté války, postavení moravské metropole ztratila.

Vratme se však zpět do roku 1640, kdy hrabě Julius Salm kupuje tři staré měšťanské domy v území mezi dnešními ulicemi Riegrovy a 8. května. (Připomeňme si, že tehdy na náměstí ještě nestál sloup Nejsvětější Trojice, který byl vybudován až v 18. století.) O jednom z těchto domů víme, že se dle domovního znamení jmenoval „U Zlatého stromu“ a sloužil krátce i jako moravská zemská stavovská mincovna. Palác byl dobudován někdy před rokem 1653 a šlo tak o jednu z prvních staveb vzniklých po osmileté švédské okupaci Olomouce, při níž bylo jinak město bezprecedentně poničeno a zpuštěno. Barokní reprezentativní palác byl o něco nižší než dnes, jeho základní silueta však byla té dnešní velmi podobná, již v té době šlo o největší světskou palácovou stavbu ve městě (Arcibiskupský palác jako církevní sídlo byl a je i dnes samozřejmě větší). Hlavní vizuální dominantou barokní podoby paláce se stal bohatě zdobený vstupní portál, podobný portálu Arcibiskupského paláce a dávající tak najevo význam postavení „pána domu“.

Jak jsme to již zaznamenali u postavení některých jiných budovatelů olomouckých paláců, ani Julius II. Salm-Neuburg se příliš dlouho osobně ze svého díla netešil, zemřel již v roce 1654. Palác však zůstal v rodovém majetku Salmů i v dalším období a v třetí dekádě 18. století se jeho podoba proměnila. Hraběnka Salmová nechala

zdroj: Jan Andreáš

budovu mj. opatřit ozdobnými prvky fasády, objevily se na ní reliéfy a medailony se zbrojí. Na konci 18. století získal palác dnešní podobu zásahem zednického mistra Johanna Freywalda, který v letech 1791–1792 upravil horní třetí patro paláce na obytný prostor a nad ním vybudoval vysokou mansardovou střechu. V té době už se z oken paláce několik dekad naskýtal výhled na monumentální sloup Nejsvětější Trojice, dobudovaný a vysvěcený za účasti císařovny Marie Terezie v roce 1754.

Zajímavá historie Salmova paláce však nekončí ani v období, kdy již nebyl majetkem starobylého rodu a patřil městu. Kromě prvenství ve velikosti mezi světskými sídly se zapsal také jako místo vzniku tradice olomouckého kavárnictví. Olomoučané, kteří se zajímají o historii města, většinou znají z historických pohlednic o několik dekad mladší slavné Café Hirsch (později známé pod jménem Café Ruprecht, dnes Café Opera), do dnes pamětníci vzpomínají na stylovou českou kavárnu v Národním domě. Tou nejstarší kavárnou v Olomouci však byl podnik, který založil již v roce 1785 Hieronimo Francisconi z Vicenzy (historické město mezi Benátkami a Veronou), tedy Ital, což dává olomouckému kavárnictví v pravdě pevný základ. Kavárny v té době nebyly jen místem pro vychutnání lahodného hořkého teplého nápoje s něčím sladkým jako doprovodem, byly důležitým dějištěm společenské-

ho života, místem, kde se sbíhaly informace, byl zde k dispozici tisk místní i zahraniční. Kavárna, která získala po pozdějším provozovateli jméno Stabelova, měla skvělou pověst a byla právem svou úrovní srovnávána s věhlasnými podniky ve Vídni, metropoli monarchie. Již tehdy byla součástí kavárny předzahrádka, ke komfortu přispívalo zastínění markýzou, interiéry byly stylově vyzdobeny nábytkem z leštěného ořechu. Historie vlajkové lodí mezi olomouckými kavárnami 19. století však na konci tohoto věku končí, v přizemí paláce své služby poté postupně nabízel městská knihovna, koloniální kvelb či prodejna s tabákem.

Koncem devatenáctého století a opakovaně ve dvacátém století Salmovu paláci hrozilo zbourání. Nejprve se stal vzhledem k bezkonkurenční poloze předmětem zájmu obou největších národních komunit, které tvořily většinu obyvatelstva tehdejší Olomouce: Nejprve Češi a poté Němci zde chtěli vybudovat svůj národní dům, a to novostavbou, tedy po zbourání historické budovy. Z obou záměrů však sešlo, jak víme, honosný český Národní dům později vznikl nedaleko, avšak mimo území náměstí. Za první Československé republiky měla s parcelou velké plány firma Baťa, která zde chtěla postavit dokonce (v měřících doba) mrakodrap, patnáctipodlažní obchodní dům. I z tohoto záměru sešlo a baťov-

ské sídlo v podstatně umírněnější podobě vzniklo později o pár metrů dál při vstupu do Riegrovy ulice. Palác tak spíše zázrakem přečkal časy ambiciózních plánů na modernizaci historického centra Olomouce (naštěstí nerealizovanou) a přežil až do časů poválečné památkové ochrany.

Těto doby se však dočkal ve výrazně zuboženém stavu, což se projevilo již v roce 1952 zřízením kleneb v přizemí v průběhu záchranných stavebních prací. Památková péče opětovným plánům na demolici objektu zabránila a na dlouhá desetiletí se zde usídlila část olomouckého městského úřadu. Kdo si potřeboval v devadesátých letech něco vyřídit v příslušných kancelářích tam umístěných odborů magistrátu, si jistě vzpomene, že pracovní prostředí pro úředníky (a tím i prostředí pro klienty) bylo velmi neutěšené. Hlavní atrakcí Salmova paláce se tak v letech po sametové revoluci stala oblíbená provozovna řetězce McDonald, nabízející své fastfoodové produkty. Velikost paláce a z toho vyplývající obrovské náklady na jeho rekonstrukci nakonec vedly městskou samosprávu k rozhodnutí o prodeji objektu, náročné renovace se poté ujal soukromý subjekt. Díky tomu se stal Salmův palác opět reprezentativní perlou Horního náměstí v Olomouci, i když odpovídající náplň v podobě kvalitního portfolia nájemců prostor nacházel po rekonstrukci pomalu a postupně. ■

zdroj: archiv HV

ŠANTOVKA

BURGER STREET FESTIVAL

26.–28. 4.

santovka.cz

Sigma prohrála i s Pardubicemi

Petr Pelíšek

V šestadvacátém kole FORTUNA:LIGY se fotbalistům SK Sigma Olomouc nepodařilo zabodovat. Na Andrově stadionu prohráli s Pardubicemi 0:2. Hanáci doma nezabodovali naplno v sedmém utkání v řadě.

Oba celky měly nějaké vykarotované a zraněné hráče, takže chvíli trvalo, než si nově vytvořené sestavy sedly. Možná i proto nebyla dlouho k vidění nějaká větší šance. Stav se změnil po půlhodině hry. Malou domů Beneše si poslal do vlast-

ní brány gólman Macík. Ještě do přestávky to mohlo být jinak. Dvě dobré šance měl Breite, ale brankáře Kinského nepřekonal. Po přestávce se Sigma chtěla tlačit za vyrovnáním, ale nedařilo se. Naopak nebezpečnější byli z brejků hosté, ale brankář Macík několika zákroky Sigmu podržel. Hosté pak pečtili výhru v nastaveném čase, na dva nula pro ně dával odchovanec Sigmy Tomáš Zlatohlávek, který je od loňského léta hráčem Pardubic.

„Nepodařil se nám záměr, se kterým jsme do zápasu šli. K tomu se připojila běhavost

Pardubic a byli jsme pasivní. Do druhé půlky jsme vystřídali, chtěli hosty zavřít a zlobit, což se v nějakých fázích dařilo. Ale naše efektivita byla slabá,” řekl Jiří Saňák, trenér SK Sigma.

„Začátek utkání nám vyšel velmi dobře, i když jsme neměli nějakou šanci. Ale jinak kluci plnili všechno, co měli. Z jedné pressingové situace byl gól. Poločas vypadal podle našich představ, Olomouc měla jen dvě zakončení. Juliše jsme nepustili celý zápas do ničeho. Po přestávce to kluci dál plnili dobře,” řekl trenér Pardubic David Mikula.

Fotbalisté SK Sigma Olomouc se stále zmitají v herní a výsledkové krizi. Na první šestku už ztrácejí šest bodů. Foto: Petr Pelíšek

SK Sigma Olomouc - FK Pardubice 0:1 (0:2)

Branky: 32. vlastní Macík, 90+1. Zlatohlávek. Rozhodčí: Berka - Ratajová, Kotík. ŽK: Singhateh - Patrák, Tischler. Diváci: 3 366.

SK Sigma: Macík - Chvátal, Matys (81. Fiala), Beneš (58. Sláma), Novák - Ventura (46. Singhateh), Breite - Langer (86. Uriča), Pospíšil, Zorvan (58. Fortelný) - Juliš. Trenér: Jiří Saňák.

FK Pardubice: Kinský - Mareš, Kukučka, Donát, Surzyn - Solil, Icha, Hlavatý - Sychra (72. Brdička, 88. Černý), Patrák (65. Tischler), Krobot (65. Zlatohlávek). Trenér: David Mikula.

Běčku Sigmy trefil na Žižkově remízu Šíp

Petr Pelíšek

Ve 20. kole FORTUNA:NÁRODNÍ LIGY vybojovalo běčko SK Sigma Olomouc bod. Na Žižkově sice po první půlce o dvě branky prohrávalo, ale po přestávce a dvou trefách Jáchyma Šípa srovnalo.

První půlka se hostům nepovedla výsledkově. V 19. minutě dostali první branku, pak o deset minut později z penalty druhou. A to pak nevypadalo zrovna nadějně. Jenže ve druhém poločase se Sigma povedlo ztrátu smazat. Obě branky Hanáků dal Šíp, který v obou případech skóroval na zadní tyče po centru zprava.

„Bod určitě bereme. Jeli jsme na horkou půdu, musíme brát v potaz to, že jsme Žižkovu ne-

dovolili vyhrát a v rámci tabulky se nám přiblížit. Udrželi jsme stejný bodový odstup. Malý cíl jsme splnili, zároveň jsme před utkáním motivovali hráče, že v případě výhry bychom se mohli dotáhnout na šesté místo. To se sice nepodařilo, ale měli jsme k tomu hodně blízko,” řekl trenér SK Sigma B Tomáš Janotka. „Směřem dopředu jsme byli jednoznačně lepším týmem, vytvářeli jsme si více brankových příležitostí, ať už v prvním, nebo ve druhém poločase. Po změně stran to vygradovalo, gólů jsme měli vstřelit více. V první půli jsme nebyli spokojeni s defenzivní činností, zvýšili jsme intenzitu dostupování, pohybu a kompaktnost v rámci defenzivy i ofenzivy. Jednoznačně se pak změnil obraz hry, dominovali jsme,” podotkl Janotka.

Anketu Nejlepší sportovec Olomoucka vyhrál Salaj a fotbalisté SK Sigma

Petr Pelíšek

Obřadní síň olomoucké radnice se opět stala místem vyhlášení nejlepších sportovců regionu. Vítězem ankety Nejlepší sportovec Olomoucka 2023 se stal kanoista VS Lítovel František Salaj, trojnásobný mistr světa v kategorii do 23 let.

V kategorii družstev dominovali fotbalisté SK Sigma Olomouc, kteří v minulé sezoně v nejvyšší soutěži obsadili šesté místo. Jedna z nejstarších sportovních anket v České republice se konala již poosmapadesáté, tradičně ji pořádalo vedení radnice ve spolupráci s Regionálním sdružením České unie sportu.

„Věřte, že z každého Vašeho úspěchu máme velkou radost a těší nás, že Vám i touto anketou můžeme poděkovat za zážitky, které nám přinášíte, a také za reprezentaci našeho regionu, který máme všichni rádi,” ocenila výkony sportovců náměstkyně primátora města Olomouce Miroslava Ferancová, která má na radnici ve své gesci oblast sportu. „Moc dobře si uvědomujeme, že za každým úspěchem je hodně práce a dřiny v tréninku. Říká se, že bez práce nejsou koláče. Proto Vám všem přeji, abyste všechny překážky na cestě na sportovní vrcholy zdolali a na konci Vaší snahy byl vždy těch koláčů plný talíř,” popřála přítomným náměstkyně Miroslava Ferancová.

Přímo v obřadní síni olomoucké radnice převzali ocenění téměř všichni nominovaní sportovci, včetně vítěze hlavní individuální kategorie. „Loňský rok byl úspěšný, doufám, že se mi bude dařit i v nové sezoně, protože medaili a především těch zlatých není ni-

kdy dost,” plánoval se smíchem při přebírání ceny vícenásobný mistr světa na kanoji v kategorii do 23 let sjezdař František Salaj, vítěz hlavní kategorie 58. ročníku ankety.

V juniorských kategoriích uspěla kanoistka Klára Knebllová a družstvo Aerobik klubu Olomouc. Objevem roku byl vyhlášen hokejista Jakub Sirota. Cenu pro trenéra roku převzal Jiří Kratochvíl, který dlouhodobě připravuje úspěšné olomoucké kanoisty.

Střelci SK TPS Olomouc uspěli v kategorii postižených sportovců. Tomáš Pešek vyhrál kategorii jednotlivců, Vladimír Marčan byl vyhlášen nejlepším trenérem. V týmech obsadil první místo para hokejový tým SOHO Olomoučtí Kohouti.

Držitelem mimořádné ceny se stal hokejista Jiří Ondrušek, který

v dresu HC Olomouc odehrál přes tisíc mistrovských zápasů. Zažil postupy z druhé a první ligy až do nejvyšší soutěže a je hrající legendou klubu. „Aby člověk dosáhl na takové číslo, musí se sejit hodně věcí. Především se vám musí vyhybat velké zranění, které vás vyřadí na delší dobu. To, že jsem odehrál tolik sezon v jednom dresu, je dáno i tím, že se nerad stěhuji. Doma je doma,” uvedl Jiří Ondrušek.

Tradičně byly oceněny také sportovní osobnosti regionu. Letošními laureáty se stala Hana Válková, Václav Dostálík a Alois Lajčík, uznávané autority olomoucké atletiky, která v loňském roce oslavila 90 let od založení klubu. Držitelem Ceny Drahoše Válka je Jiří Douba, účastník olympijských her v Moskvě a Barceloně a současný trenér kordistů a předseda TJ Dukla Olomouc.

Výsledky 58. ročníku ankety Nejlepší sportovec Olomoucka

- Kategorie seniorů**
1. František Salaj
- VS Lítovel - kanoistka sjezd
2. Barbora Janíčková
- SK UP Olomouc - plavání
3. Lukáš Juliš
- SK SIGMA Olomouc - fotbal
- Kategorie senioři družstva**
1. SK Sigma Olomouc - fotbal
2. SKP Olomouc družstvo mužů - ploutvové plavání
3. MGC Olomouc - minigolf
- Kategorie juniůrů**
1. Klára Knebllová
- SK UP Olomouc - kanoistka
2. Matyáš Novák
- SK UP Olomouc - kanoistka
3. Hana Jurková
- Dukla Olomouc - šerm kordem
- Kategorie juniůři družstva**
1. Aerobik klub Olomouc
2. MAPEI MERIDA Kaňkovský - cyklistika kadeti a juniůři
3. VK Olomouc - veslování
- Trenér roku**
Jiří Kratochvíl
- SK UP Olomouc - kanoistka
- Objev roku**
Jakub Sirota
- HC Olomouc - lední hokej
- Hendikepovaní sportovci - jednotlivci**
Tomáš Pešek
- SK TPS Olomouc - sportovní střelba
- Hendikepovaní sportovci - družstva**
SOHO Olomoučtí Kohouti
- Trenér tělesně hendikepovaných sportovců**
Vladimír Marčan
- SK TPS Olomouc - sportovní střelba
- Sportovní osobnosti - 90 let atletiky**
Hana Válková
Václav Dostálík
Alois Lajčík
- Cena Drahoše Válka**
Jiří Douba
- DUKLA Olomouc - šerm kordem
- Mimořádná cena**
Jiří Ondrušek - HC Olomouc

Běčko SK Sigma zabodovalo na Žižkově, obě branky dal útočník Jáchym Šíp. Foto: Petr Pelíšek

FK Viktoria Žižkov - SK Sigma Olomouc B 2:2 (2:0)

Branky: 19. Batioja, 29. (pen.) Sodoma - 57. a 69. Šíp. Rozhodčí: Volek - Žurovec, Kotalik. Diváci: 1 266.

SK Sigma B: Digaňa - F. Uriča, Dohnálek, Vraštil, Elbel (78. Slavíček) - Zifčák (75. Amasi), Dele, Spáčil, Mikulenska, Šíp (75. Hadaš) - Fiala (88. Muritala). Trenér: Tomáš Janotka.

Na olomoucké radnici ocenili nejlepší v tradiční anketě. Foto: olomouc.eu

28. KOLO

HANÁCI. DO TEHO!

NEDELE
14. 4. / 15.00

SK SIGMA OLOMOUC

FK TABLONEC

FORTUNA:LIGA

f x i y d

Sledujte zpravodajství na sociálních sítích.

Tipsport

Druhý rozměr života.

prodejce
Nada Čunderlová
 nada@metr2.cz
 ☎ 603 177 771

prodejce
Ing. Michal Richtr
 michal@metr2.cz
 ☎ 602 561 364

parkresortunicov.cz

KONCEPČNÍ STUDIE

Prodej stavebních parcel **zahájen**

Pozemky od **471 m²** do **761 m²**

Bydlení u zeleně

Park Resort Uničov

stavební pozemky 26
 rodinné domy 12 + 14

INZERCE

ZOOLOMOUC

**OTEVŘENO DENNĚ
 PO CELÝ ROK**

OTEVÍRACÍ DOBA POKLADEN

LEDEN - ÚNOR 9.00 - 16.00

BŘEZEN 9.00 - 17.00

DUBEN - SRPEN 9.00 - 18.00

ZÁŘÍ 9.00 - 17.00

ŘÍJEN - PROSINEC 9.00 - 16.00

ZOO JE NUTNÉ OPUSTIT DO 2 HODIN PO UZAVŘENÍ POKLADEN.

WWW.ZOO-OLOMOUC.CZ